

OPEN BRIEF AAN MICHAEL HEEMELS

Met deze open brief wil ik mij graag tot Michael Heemels richten. Ik weet alleen niet goed hoe ik moet beginnen. Moet ik nu beginnen met: "beste Michael" of moet het zijn: "aan de grootste en domste kloothommel ter wereld"?

Een jaar of zeven geleden zaten we samen, in aanloop naar de Provinciale Statenverkiezingen 2011, in het PVV-klasje van Limburg. Alle kandidaten waren ieder op hun eigen manier en om hun moverende redenen gemotiveerd om aan deze verkiezingen deel te nemen. Zelf nam ik van begin af aan deel aan deze klasjes, terwijl jij gaandeweg de rit instroomde. Vanaf dat moment hadden we een "klik", trokken we steeds vaker op met elkaar en ontstond er iets van een (politieke) vriendschap.

Tijdens de Provinciale Statenverkiezingen van 2 maart 2011 werd de PVV de grootste partij in Limburg en kwamen we beiden, met nog 8 andere collega's, in de PS van Limburg terecht. Tijdens de coalitiebesprekingen die ik toen samen met Laurence Stassen mocht doen, werd onze vriendschap hechter en kwam je steeds vaker bij ons over de vloer. Je at mee aan onze tafel, zat op onze bank en pakte je biertje uit onze koelkast, kortom: je hoorde zo'n beetje bij de familie.

Nadat de coalitie gevormd was gingen we aan de slag. Naast het feit dat we Statenlid waren, werden we ook nog fractiemedewerker voor onze eigen Statenfractie. Wellicht een ongebruikelijke, maar volledig wettelijk legale "dubbelfunctie" die voor behoorlijk wat commotie en ophef heeft gezorgd. We hadden destijds dezelfde politieke idealen en dat verstevigde de band en we steunden elkaar door dik en dun. We gingen voortvarend aan de slag en hebben in die periode naar mijn stellige overtuiging een positieve bijdrage aan de coalitie en het belang van Limburg geleverd.

En toen was daar VRIJDAG 13 JANUARI 2012. Dagblad De Limburger kopte met een groot artikel op de voorpagina en de "halal-affaire" was geboren. De avond van te voren hadden we met een aantal mensen al crisioverleg gehad hoe om te gaan met dit artikel, waarvan we wisten dat het de volgende dag in de krant zou komen. Ook jij was hierbij aanwezig en we hadden ons plan van aanpak klaar. Hoe anders verliep het de volgende dag! Tijdens een zeer hectische en emotionele vergadering werd ik uiteindelijk uit de fractie gezet en was er complete chaos en brak de pleuris uit. De rest is allemaal geschiedenis en terug te lezen en te kijken via de diverse mediakanalen. Maar dit is ook het moment geweest waarop je vrije val is begonnen. De stabiele factor en je morele kompas was er ineens niet meer.

Enkele maanden na dato werd jij fractievoorzitter en kreeg je alle kansen en ruimte om je te ontpoppen tot de "golden boy" van de PVV-Limburg. Eerlijk is eerlijk: je hebt politiek gevoel, bent goed gebekt en weet de Staten en de media keer op keer weer te verrassen met je uitspraken en acties. Iets wat in Den Haag ook niet onopgemerkt blijft en je uiteindelijk persvoorlichter van Geert Wilders himself wordt. Je had je ultieme doel bereikt: 24 uur per dag, 7 dagen per week samen zijn met je politieke God en een mooie carrière in het vooruitzicht. Maar op de een of andere manier heb je dit grandioos weten te verklooiën.

Na mijn gedwongen vertrek uit de fractie heb ik diverse malen tevergeefs gepoogd om een afspraak met jou te maken om over het geen voorgevallen was nog eens rustig na te praten. Als we dan al een afspraak hadden, werd deze telkens door jou zonder opgaaft van redenen niet nagekomen. Nu weet ik ook waarom. Ik wilde weten wat er was gebeurd, maar jij wist beter. Jij was de eerste - en een van de weinigen - die tegen mij stemde. Omdat je, naar eigen zeggen, geen keuze had. Ik heb je in het verleden heel vaak gezegd dat je altijd een keuze hebt en dat het aan je zelf is welke keuze je maakt. Jouw keuze was om mij te verraden om zo mijn positie in te nemen.

Jij wist dat ik in een gesprek door je leugens heen zou prikken en je door de mand zou vallen. Het is dan gemakkelijker, maar ook laf, om de confrontatie uit de weg te gaan. Ik heb je in die periode dan ook wel eens vergeleken met de Duitse officier Von Stauffenberg. Een rol die je met verve hebt gespeeld en die ik te laat in de gaten heb gekregen.

Je zegt dat stress en werkdruk jou naar drank en drugs deden grijpen. Dit zijn natuurlijk flauwekul argumenten. Ook hier heb je weer de verkeerde keuzes gemaakt. Je had ook naar je grote opperhoofd kunnen gaan om je ontslag aan te bieden. Triest om achteraf via de media te moeten vernemen dat je mijn gedwongen vertrek uit de fractie als directe aanleiding hebt genoemd om naar de drugs te grijpen. Was het daadwerkelijk uit verdriet en ellende óf was het om je geweten te verdoven na de judasstreek die je mij had geleverd in je onmetelijke drang naar succes en aandacht? Ik noem het gewetenswroeging. Niemand zal het ooit weten, want ook nu in diverse media-verklaringen speel je weer de rol die je zo goed ligt. De sympathieke jongen die het allemaal zo goed heeft bedoeld, zoveel spijt heeft van zijn daden maar ondertussen schijnt aan alles en iedereen had, iedereen de maat nam en iedereen een dikke vinger gaf. De waarheid wil je nog altijd niet onder ogen zien.

Je was heer en meester in de Limburgse PVV-fractie, maar leidde ondertussen een dubbelleven. Een leven wat je je financieel niet kon veroorloven en je de toevlucht nam tot het je toe eigenen van gemeenschapsgeld. En wel op een dusdanig listige manier dat je iedereen hier jarenlang mee voor de gek hebt kunnen houden. Waarschijnlijk was je dit nog gelukt ook, als je het verhaal van Daedalus en Icarus had gekend. De jonge Icarus werd steeds overmoediger en sloeg de goede raad van zijn vader in de wind, wat er uiteindelijk toe heeft geleid dat hij tijdens zijn vlucht letterlijk is neergestort. Ook jij werd steeds overmoediger en bent letterlijk neergestort. Je list en bedrog heeft echter op het OM weinig indruk gemaakt en ben je afgelopen week veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 14 maanden én het terugbetalen van het achterovergedrukte geld. Maar ook hier wens je je niet bij neer te leggen en ga je in hoger beroep. Iets wat trouwens je goed recht is, maar wanneer aanvaard je nu eens eindelijk de consequenties voor de foute keuzes die jij – en jij alleen - hebt gemaakt?

Heb ik medelijden met jou? NEE. Heb ik leedvermaak over hetgeen gebeurd is? ZEKER NIET. Het is voor mij alleen onbegrijpelijk hoe je jouw leven en je toekomst zo hebt kunnen weggooien en alles en iedereen om je heen hebt belogen, bedrogen en teleurgesteld. Eleanor Roosevelt heeft het ooit als eens gezegd: "Ik ben wie ik ben door de keuzes die ik gisteren heb gemaakt". Ik sluit dan ook af met de woorden: "Beste Michael, ik heb je van een aardige en sympathieke jongen zien veranderen in de grootste en domste kloothommel die ik ooit heb gekend en wens je voor de rest van je leven veel succes toe. Je hebt hoog gevlogen en bent diep gevallen".

Voor de toekomst wil ik je graag de volgende quote van Jigoro Kano, de grondlegger van het judo, meegeven. Wat je er mee doet is geheel aan jezelf, maar ik hoop echt dat je voor één keer in je leven durft te kiezen.

- Paradoxaal is het dat de man die heeft gefaald en de man die op de top van zijn succes is, zich in precies dezelfde positie bevinden. Beiden moeten besluiten wat ze gaan doen en de juiste weg kiezen voor hun toekomst.